

Finansdepartementet

Begränsning av möjligheten att åberopa nya omständigheter vid överklagande av beslut om bidrag och avgifter i de kommunala utjämningsystemen m.m.

Promemorians huvudsakliga innehåll

I de kommunala utjämningsystemen – systemet för kommunalekonomisk utjämning för kommuner och landsting och systemet för kostnadsutjämning för kommuner för verksamhet enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade – saknas det inskränkningar när det gäller rätten för en kommun respektive ett landsting att, först i samband med ett överklagande till regeringen, göra gällande fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut om bidragens och avgifternas storlek. Eftersom uppkomna fel i princip endast kan rättas till förmån för en kommun eller ett landsting uppkommer svårigheter att finansiera en korrigerings av beslutet och den totala ramen för bidrag till kommuner och landsting påverkas.

Mot denna bakgrund föreslås att det införs ett förbud för en kommun respektive ett landsting att åberopa sådana fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut om bidrag och avgifter som inte påtalats tidigare. För att eliminera risken för att det uppstår stötande resultat föreslås dock undantag från förbudet om det finns synnerliga skäl.

I systemet för kommunalekonomisk utjämning ges kompensation till kommuner som under en följd av år haft positiva eller negativa befolkningsförändringar av större omfattning. Det saknas emellertid regler som möjliggör en sådan kompensation till landsting. I promemorian föreslås att den del av kompensationen för befolkningsförändringar som beror på eftersläpande intäkter vid snabb folkmängdsökning även skall gälla för landsting.

Innehåll

1	Författningsförslag	5
1.1	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade	5
1.2	Förslag till lag om ändring i lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade	6
1.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning	7
2	Begränsning av möjligheten att åberopa nya omständigheter vid överklagande av beslut om bidrag och avgifter i de kommunala utjämningsystemen	9
2.1	Bakgrund	9
2.2	Förslag till inskränkning av möjligheterna att göra gällande fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut	11
3	Komplettering av systemet för kommunalekonomisk utjämning	13
3.1	Bakgrund	13
3.2	Förslag till kompensation för landsting med kraftig befolkningsökning	14

4	Ekonomiska konsekvenser och ikraftträdande.....	17
5	Författningskommentar.....	19
5.1	Förslaget till	
	1. lag om ändring i lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och	
	2. lag om ändring i lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade	19
5.2	Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning.....	20

1 Författningsförslag

1.1 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

En kommun som överklagar Skatteverkets beslut enligt 5 § tredje stycket får hos regeringen åberopa sådana fel och brister i underlaget för beslutet som inte påtalats senast vid den tidpunkt som anges i 5 § andra stycket endast om det finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

1.2 Förslag till lag om ändring i lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade

Härigenom föreskrivs att 7 § lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

7 §

Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

En kommun som överklagar Skatteverkets beslut enligt 5 § tredje stycket får hos regeringen åberopa sådana fel och brister i underlaget för beslutet som inte påtalats senast vid den tidpunkt som anges i 5 § andra stycket endast om det finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

1.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning

Härigenom föreskrivs att 8 och 20 §§ lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning skall ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 §

För varje kommun beräknas standardkostnaden för

1. förskoleverksamhet och skolbarnsomsorg,
2. förskoleklass och grundskola,
3. gymnasieskola,
4. individ- och familjeomsorg,
5. barn och ungdomar med utländsk bakgrund,
6. äldreomsorg,
7. befolkningsförändringar, och
8. bebyggelsestruktur.

För varje landsting beräknas standardkostnaden för hälso- och sjukvård.

För varje landsting beräknas standardkostnaden för

1. hälso- och sjukvård och
2. befolkningsförändringar.

En standardkostnad beräknas också för kollektivtrafik. Kostnaden fördelas mellan kommuner och landsting enligt bestämmelser som regeringen meddelar.

20 §

Skatteverkets beslut enligt denna lag får överklagas hos regeringen.

En kommun eller ett landsting som överklagar Skatteverkets beslut enligt 18 § tredje stycket får hos regeringen åberopa sådana fel och brister i underlaget för beslutet som inte påtalats senast vid den tidpunkt som anges i 18 § andra stycket endast om det finns synnerliga skäl.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 2006.

2 Begränsning av möjligheten att åberopa nya omständigheter vid överklagande av beslut om bidrag och avgifter i de kommunala utjämningsystemen

2.1 Bakgrund

Det nuvarande systemet för kommunalekonomisk utjämning för kommuner och landsting infördes den 1 januari 2005. De övergripande bestämmelserna om systemet har samlats i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning (utjämningslagen). Systemet består av en inkomstutjämning (4–7 §§) och utjämning för strukturellt betingade kostnadsskillnader (8–10 §§). För att mildra effekterna av de förändringar i statsbidrags- och utjämningsystemet som genomfördes har även ett strukturbidrag införts vid sidan av det ordinarie utjämningsystemet (11–12 §§). Till detta kommer särskilda införandebidrag för åren 2005–2010 för att underlätta anpassningen till det nya utjämningsystemet (13–14 §§) samt regleringsavgifter och regleringsbidrag för ekonomiska regleringar mellan staten och kommunsektorn och för att kunna upprätthålla de fastställda utjämningsnivåerna i inkomstutjämnningen (15–16 §§).

Ett system för kostnadsutjämning med avseende på skillnader i kommunernas kostnader för verksamhet enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS) infördes den 1 mars 2004. Systemet, som i huvudsak regleras i lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade (LSS-utjämningslagarna), är skilt från det ordinarie kostnadsutjämningsystemet för kommuner och landsting. Systemet bygger på att en standardkostnad per invånare för verksamhet enligt LSS beräknas för varje kommun som sedan jämförs med den genomsnittliga standardkostnaden per invånare i landet. Beroende

på hur den enskilda kommunens standardkostnad avviker från den för landet genomsnittliga standardkostnaden per invånare lämnas ett bidrag från staten eller betalas en avgift till staten (2–3 §§). Särskilda införanderegler tillämpas under åren 2004–2008. Beräkningen av bidragen och avgifterna görs så att systemet blir statsfinansiellt neutralt.

Har någon kommun eller något landsting, på grund av felaktigheter i beräkningarna, tilldelats ett för litet bidrag eller en för stor avgift i något av utjämningsystemen medför det att övriga kommuner respektive landsting fått för stora bidrag eller för låga avgifter i förhållande till om beräkningarna varit riktiga från början. En korrigerig av felaktigheter i utjämningsystemet får alltså ekonomiska konsekvenser för alla andra kommuner respektive landsting. I enlighet med gällande principer om förvaltningsbesluts rättskraft kan rättelse av fel för samtliga berörda kommuner och landsting endast ske innan besluten om bidragens och avgifternas storlek har expedierats.

För att öka möjligheterna att rätta fel som uppkommer gäller för båda systemen en beslutsordning med preliminära och slutliga beslut om bidrag och avgifter. Enligt 18 § utjämningslagen samt 5 § LSS-utjämningslagarna skall Skatteverket under utjämningsåret fatta ett preliminärt beslut om bidrag respektive avgifter senast den 20 januari. Efter att Skatteverket har skickat ut det preliminära beslutet har kommuner och landsting möjlighet att till och med den 15 februari påtala om ett fel uppkommit i underlaget till beslutet. Senast den 15 april fastställer Skatteverket bidragens och avgifternas storlek. I sammanhanget kan även framhållas att kommuner och landsting redan under hösten – senast den 1 oktober – året före utjämningsåret får uppgifter från Statistiska centralbyrån om preliminära bidrag och avgifter (8 § förordningen [2004:9] om utjämningsbidrag till och utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen [1993:387] om stöd och service till vissa funktionshindrade och 29 § förordningen [2004:881] om kommunalekonomisk utjämning).

Skatteverkets beslut får överklagas hos regeringen (20 § utjämningslagen och 7 § LSS-utjämningslagarna). Beslutsordningen för fastställandet av bidrag och avgifter innebär inte någon inskränkning när det gäller rätten för en kommun eller ett landsting att till stöd för ett överklagande åberopa fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut om bidrag och avgifter. Detta leder till svårigheter att finansiera korrigeringar eftersom fel i princip endast kan rättas till fördel för en kommun eller ett landsting.

Frågan om hur fel i underlaget för beslut om bidrag och avgifter i de kommunala utjämningsystemen bör hanteras har aktualiserats genom att felaktigheter i underlaget påtalats efter det att Skatteverket fastställt bidrag och avgifter i 2004 års kostnadsutjämnings för verksamhet enligt LSS.

2.2 Förslag till inskränkning av möjligheterna att göra gällande fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut

Förslag: En kommun eller ett landsting som överklagar Skatteverkets slutliga beslut om bidrag och avgifter enligt lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämnings skall få åberopa sådana fel och brister i underlaget för beslutet som inte påtalats hos Skatteverket endast om det finns synnerliga skäl.

Detsamma skall gälla för en kommun som överklagar Skatteverkets slutliga beslut om bidrag och avgifter enligt lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade eller lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.

Skälen för förslaget: En beslutsordning med preliminära och slutliga beslut om bidrag och avgifter infördes i det statsbidrags- och utjämningsystem som föregick det nuvarande systemet för kommunalekonomisk utjämnings för kommuner och landsting. Skälet för detta var främst att det inte ansågs tillfredsställande att möjligheterna att rätta fel som kunde uppkomma var så begränsade. Förslaget till en ny beslutsordning med en relativt kort tid mellan det preliminära och slutliga beslutet ansågs vidare böra vara ett incitament för samtliga inblandade att kontrollera alla belopp inför det slutliga beslutet (prop. 1997/98:1 utg.omr. 25 avsnitt 3.4.1.4). Så som redovisats ovan gäller i dag en beslutsordning med preliminära och slutliga beslut för såväl det ordinarie systemet för kommunalekonomisk utjämnings som kostnadsutjämningsystemet för verksamhet enligt LSS.

Ordningen med preliminära och slutliga beslut kan i och för sig antas utgöra ett incitament för kommuner och landsting att kontrollera alla belopp inför det slutliga beslutet. Ordningen innebär

emellertid inte någon inskränkning när det gäller rätten för en kommun eller ett landsting att, först i samband med ett överklagande till regeringen, göra gällande fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut om bidrag och avgifter. I samband med ett överklagande kan – enligt principer om förvaltningsbesluts rättskraft – bara den klagande kommunens respektive landstingets beslut prövas. Eftersom uppkomna fel endast kan rättas till förmån för en kommun eller ett landsting uppkommer svårigheter att finansiera en korrigerig av beslutet. Ytterst drabbas övriga kommuner och landsting eftersom en sådan korrigerig påverkar statens totala ram för bidrag till kommuner och landsting.

Ett verksamt sätt att komma till rätta med detta problem är att i princip förbjuda en kommun respektive ett landsting att göra gällande sådana fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut som inte påtalats tidigare. Syftet med en sådan regel är att kommunerna och landstingen senast i samband med Skatteverkets preliminära beslut om bidrag och avgifter skall kontrollera de uppgifter som utgör underlag för beräkningarna. En sådan regel innebär inte någon större olägenhet för kommunerna och landstingen, utan medför endast att de måste lägga ned än mer omsorg för att kontrollera de uppgifter som utgör underlag för Skatteverkets preliminära beslut. För att eliminera risken att det uppkommer stötande resultat bör emellertid undantag från förbudet kunna medges om det finns synnerliga skäl.

Genom den redovisade möjligheten att rätta fel i samband med Skatteverkets preliminära beslut bör risken för att icke önskvärda effekter uppstår, som kan medföra att systemets trovärdighet minskar och syfte går förlorat, vara obetydlig. För tydlighets skull bör också påpekas att även Skatteverkets preliminära beslut kan överklagas till regeringen.

3 Komplettering av systemet för kommunalekonomisk utjämning

3.1 Bakgrund

Som anförts i det föregående infördes systemet för kommunalekonomisk utjämning för kommuner och landsting den 1 januari 2005 (prop. 2003/04:155, bet. 2004/05:FiU07, rskr. 2004/05:13). Målet med utjämningen är att ge samtliga kommuner och landsting likvärdiga ekonomiska förutsättningar att ge sina invånare service trots skillnader i beskattningsbara inkomster och i strukturella förutsättningar. Systemet regleras i huvudsak i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning. Närmare föreskrifter om beräkning av bidrag och avgifter enligt lagen anges i förordningen (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning. Samtliga kommuner och landsting omfattas av systemet.

Till grund för dagens system låg förslag från en parlamentarisk kommitté, Utjämningskommittén, som tillkallades i september 2001 med uppgift att utreda vissa frågor beträffande det kommunala statsbidrags- och utjämningsystemet samt vid behov föreslå förändringar (dir. 2001:73). Uppdraget var bl.a. att analysera och lämna förslag till hur kommuner och landsting med kraftig befolkningsminskning kan ges likvärdiga förutsättningar att tillhandahålla vård, omsorg och utbildning.

I betänkandet Gemensamt finansierad utjämning i kommunsektorn (SOU 2003:88) föreslogs ett nytt system för inkomstutjämning och förändringar i systemet för kostnadsutjämning för kommuner och för landsting. Såväl den tidigare som den nu införda kostnadsutjämningen är uppbyggd av ett antal delmodeller, där de strukturella kostnadsskillnaderna för varje delmodell beräknas med hjälp av faktorer som skall spegla de strukturella behovs- och kostnadsskillnaderna för en viss kommunal verksamhet. Betänkandet

blev föremål för en bred remissbehandling. Efter att Lagrådets yttrande inhämtats överlämnade regeringen propositionen *Ändringar i det kommunala utjämningsystemet* (prop. 2003/04:155) till riksdagen under hösten 2004.

I det nya systemets kostnadsutjämning ges kompensation till kommuner som under en följd av år haft positiva eller negativa befolkningsförändringar av större omfattning. Såväl Utjämningskommittén som regeringen föreslog att den del av kompensationen för befolkningsförändringar som beror på eftersläpande intäkter vid snabb folkmängdsökning även skulle gälla för landsting. I kommitténs författningsförslag och i regeringens förslag till lagtext i propositionen anges dock endast att en standardkostnad för befolkningsförändringar skall beräknas för kommuner. I lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning saknas därför en regel med innebörd att en standardkostnad för befolkningsförändringar skall beräknas även för landsting.

År 2005 är det 9 kommuner som får en sammantagen kompensation på ca 45 miljoner kronor för dessa eftersläpningseffekter. Tillämpas samma kriterier för landstingen som för kommunerna skulle emellertid inget landsting ha erhållit någon sådan kompensation för 2005.

3.2 Förslag till kompensation för landsting med kraftig befolkningsökning

Förslag: En delmodell avseende befolkningsförändringar skall införas i nuvarande kostnadsutjämning för landsting.

Bedömning: De landsting som de senaste åren haft en kraftig ökning av folkmängden bör kompenseras för den eftersläpning av intäkter som förekommer i utjämningsystemet.

Skälen för förslaget och bedömningen: Utjämningskommittén föreslog att kommuner och landsting som under en längre period haft en kraftig ökning av folkmängden skulle kompenseras för den eftersläpning av intäkterna som förekommer i utjämningsystemet.

Kommuners och landstings intäkter i form av skatteintäkter, inkomstutjämning samt generellt statsbidrag beräknades till och med 2004 utifrån antalet invånare den 1 november året före utjämningsåret. Om folkmängden ökade under utjämningsåret fick kommunen respektive landstinget inga ytterligare intäkter. Samtidigt fick kommunen/landstinget kostnader för den under året tillkommande

befolkningen. För kommuner och landsting som kontinuerligt växte var det inte frågan om något tillfälligt likviditetsproblem utan ett konstant bortfall av intäkter. Snabbväxande kommuner och landsting fick därigenom sämre förutsättningar än andra på grund av den eftersläpning av intäkterna som fanns i systemet.

Genom den nya lagen och förordningen, lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning och förordningen (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning, får de kommuner som har haft en snabb tillväxt under en följd av år kompensation för den eftersläpning av intäkterna som förekommer i systemet. Endast de kommuner som under de senaste fem åren haft en genomsnittlig årlig folkmängdstillväxt på minst 1,2 procent kommer i fråga.

Kommittén föreslog att det skulle ske en avstämning av folkmängden vid halvårsskiftet under utjämningsåret och att, om kommunens folkmängd den 30 juni utjämningsåret ökat med mer än 0,8 procent sedan den 1 november året före utjämningsåret, kommunen borde få de intäkter det överskjutande antalet personer skulle ha genererat i form av skatteintäkter och utjämningsbidrag.

Från flera högskole- och universitetskommuner framfördes under det remissförfarande som föregick den nya lagstiftningen synpunkter på att den tidsperiod som föreslagits ligga till grund för kompensation av eftersläpningseffekter inte var anpassad efter när under året befolkningsförändringarna inträffar.

När beräkningarna för utjämningsystemet sker i januari utjämningsåret används antalet invånare den 1 november året före utjämningsåret. Regeringen fann därför, till skillnad från kommittén, att mätperioden bör löpa från och med den 1 november två år före utjämningsåret till och med den 1 november året före utjämningsåret och att en kompensation skall utgå om folkmängden ökat med mer än 1,2 procent. Regeringen ansåg dock att de tidpunkter och procenttal som kommittén föreslagit borde användas vid de preliminära beräkningarna som sker i oktober året före utjämningsåret.

Såväl Utjämningskommittén som regeringen föreslog att denna kompensation även skulle gälla för landsting (SOU 2003:88 s. 142 och prop. 2003/04:155 s. 42). Ingen av remissinstanserna framförde någon erinran mot denna del av förslaget. Av förbiseende kom emellertid varken kommitténs författningsförslag eller regeringens förslag till lagtext i propositionen att ange att en standardkostnad för befolkningsförändringar skall beräknas även för landsting. En regel med sådan innebörd saknas därför i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning.

Det föreslås mot denna bakgrund att en regel som anger att en standardkostnad för befolkningsförändringar skall beräknas för landsting införs. En sådan regel i lagen samt en ändring av förordningen (2004:881) om kommunalekonomisk utjämning innebär att möjligheter ges för landsting med kraftig befolkningsökning att erhålla kompensation för eftersläpning av intäkter. En sådan kompensation utgår till nio kommuner för 2005. Med hänsyn till de senaste årens folkmängdsutveckling i landstingen är det emellertid osannolikt att kompensation utgår till något landsting under de närmaste åren.

4 Ekonomiska konsekvenser och ikraftträdande

Förslaget till inskränkning av möjligheterna att göra gällande fel och brister i underlaget för Skatteverkets slutliga beslut syftar till att utgöra en stark drivkraft för samtliga berörda aktörer att kontrollera underlaget för Skatteverkets preliminära beslut om bidrag och avgifter. Därigenom bör risken för att fel skall uppkomma i systemet minska. Denna omständighet i förening med själva förbudet att göra gällande nya fel och brister i underlaget för det slutliga beslutet leder till att risken för att regeringen måste ändra Skatteverkets beslut – varvid finansieringsproblem uppstår – minimeras.

Förslagen väntas inte i övrigt få några ekonomiska konsekvenser för det allmänna eller enskilda.

De föreslagna ändringarna är angelägna. De bör därför träda i kraft vid närmaste helårsskifte

5 Författningskommentar

- 5.1 Förslaget till**
- 1. lag om ändring i lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och**
 - 2. lag om ändring i lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade**

7 §

I paragrafen har införts ett nytt andra stycke med föreskriften att en kommun som överklagar Skatteverkets slutliga beslut om bidrag och avgifter enligt 5 § tredje stycket får åberopa sådana fel och brister i underlaget för beslutet som inte påtalats senast vid den tidpunkt som anges i 5 § andra stycket endast om det finns synnerliga skäl.

Ändringen har kommenterats i avsnitt 2.2. Syftet med den nya regeln är att kommunerna senast i samband med Skatteverkets preliminära beslut om bidrag och avgifter skall kontrollera de uppgifter som utgör underlag för beräkningarna.

Som har anförts i avsnitt 2.2 är syftet med möjligheten till undantag från huvudregeln vid synnerliga skäl att undvika att det uppkommer stötande resultat. Regeringen bör därför använda möjligheten att medge undantag från huvudregeln endast om alldeles speciella skäl föranleder därtill. Fel och brister i underlaget som beror på kommunernas egen rapportering av uppgifter bör i princip utesluta att dispens ges från förbudet.

5.2 Förslaget till lag om ändring i lagen (2004:773) om kommunalekonomisk utjämning

8 §

I andra stycket har införts ett nytt kostnadsslag i kostnadsutjämningen för landsting. Bakgrunden och syftet med bestämmelsen framgår av avsnitt 3.

20 §

I paragrafens andra stycke har införts föreskriften att en kommun eller ett landsting som överklagar Skatteverkets slutliga beslut enligt 18 § tredje stycket får återopa sådana fel och brister i underlaget för beslutet som inte påtalats senast vid den tidpunkt som anges i 18 § andra stycket endast om det finns synnerliga skäl. Föreskriften motsvarar den nya föreskriften i 7 § andra stycket lagen (2003:886) om utjämningsavgift för kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade och 7 § andra stycket lagen (2003:887) om utjämningsbidrag till kommuner för kostnader enligt lagen (1993:387) om stöd och service till vissa funktionshindrade.